

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

Երուսաղեմի Հայ Գրչութեան Կենտրոնը 15րդ դարում. Սուրբ Փրկիչ

«Սիոնի» նախկին բիւրի մէջ առիթ ունեցանք ներկայացնելու Երուսաղեմի հայկական միջավայրում 14-րդ դարի գրչագրական գործունէութիւնը, որի կենտրոնն էր Ս.Հրեշտակապետաց Հայոց վանքը¹: Յաջորդող 15-րդ դարում Երուսաղեմեան ձեռագրերն աւելի հարուստ են թէ՛ բուսաբանական, թէ՛ որակով, իսկ գրչութեան մշակներն իրենց գործունէութիւնը տեղափոխում են առաւելապէս Ս.Փրկիչ վանքը: Կարելի է ենթադրել՝ այդ ձեռագրեր բազմացնելու համար Ս.Փրկիչում ապահովուած էին յատուկ պայմաններ: Եւ իրօք, 15-րդ դարում Երուսաղեմի գրչագրական կենտրոնը հայոց Սուրբ Փրկիչ վանքն էր:

15-րդ դարից է պահպանուել Ս.Յակոբի թիւ 1 ձեռագիրը՝ չորս հատոր հսկայ ձառնատիրը: Գրաւոր աղբիւրների ու բանաւոր վկայութիւնների համաձայն՝ ՁՍԾ թիւ 1 գլուխգործոց այս ձառնատիրը չորս հարիւր տարի շարունակ ընթերցուել է միաբանական սեղանատան մէջ, որ ըստ Հաննէ վարդապետի շինուել է 1451-ին²: ձառնատիրի գրիչներն են Յովհաննէս ու Մանուէլ Արեղաները, յիշատակարանում գրչութեան մասնակիցների թուում առանձնապատուկ յիշուում է «Խոջա Քարիմաղիին, որ գթուղթն երբ»:

Այս ձեռագիրը ստեղծուել է երեք տարում՝ 1417-19 թուերին, հրամանով եւ ծախքով Պօղոս Պատրիարքի: Ծնունդով Արարատեան աշխարհից՝ Պօղոս Գառնեցին 1415-1419թթ. եղաւ Երուսաղեմի Հայոց պատրիարք, իսկ 1419-1430՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս: «Պօղոս... հեզահոգի ու գերընտիր վարժով անձ մը էր, գրասէր էր նաեւ իր նախորդներուն պէս», գրում է Տ.Սաւալանեանը³: Յետագային ձեռագրերի պատուիրատուններից է եղել նաեւ Մարտիրոս Եգիպտացի (1419-1430), իսկ Մարտիրոս Պրուսացի Պատրիարքը (1491-1501) երիտասարդ տարիքում՝ 1463 թուականին Ս.Փրկիչում ծաղկել է Յայսմաւուրք, 1464-ին գրչագրել եւ ծաղկել է Աւետարան: Այդպիսի գրասէր հոգեւորականների ղեկավարութեամբ բնականաբար պէտք է զարգանար գրչութեան արուեստը Երուսաղեմում:

15-րդ դարի Երուսաղեմեան ձեռագրերը թեւ չունեն հայկական մանրանկարչութեան եւ ձեռագրական արուեստի՝ 1-2 դար առաջ ունեցած փայլքը, սակայն ամենեւին գուրկ չեն արուեստականութիւնից, մանրանկարչական գունաւորումից: Գրչութիւնը հիմնուած էր նախ եւ առաջ գրիչների նուիրումութեան, եկեղեցիների համար գրքեր բազմացնելու տարեբային անհրաժեշտութեան հետ: Եւ տպաւորութիւնն այնպիսին է, որ ոչ կազմակերպուած այդ դրութիւնը շարունակուում է մինչեւ 17-րդ դարի սկիզբը, երբ Գրիգոր Պարոնտէրը եւ յատկապէս մէկ դար անց Գրիգոր Շղթայակիրը յատուկ կազմակերպուած ծրագրով սկսեցին գրիչների ու ծաղկողների հրաւիրել Երուսաղեմ, ընտիր ձեռագրեր բազմացնել տալ կամ նուէր ստանալ կամ գնել տարբեր ֆաղաֆներին:

Երուսաղեմի ձեռագրաց մատենադարանի հիմնադրման տարեթիւը կարելի է համարել 1738 թուականը, երբ հիմնուեց «Ս.Յակոբի Գորատունը»:

¹ Սիոն, 2002, թիւ 1-3, էջ 64-72:

² Սիոն, 1938, էջ 56:

³ Տ.Սաւալանեան, Պատմութիւն Երուսաղեմի, 1931, էջ 531-32:

Մեր այս տեսակետը հիմնուած է Ս.Յակոբի ձեռագրերի յիշատակարանների վրայ: Հարիւրաւոր ձեռագրեր յիշատակումներ ունեն 1738-ին Գրքատանը կատարուած նուիրատուութեան մասին: Ընդ որում նուիրողների թուում են եղել ինչպէս ուխտաւորներ տարբեր վայրերից, այնպէս էլ Ս.Յակոբի միաբանները: *Անշուշտ Ս.Յակոբի Գրքատան հիմնադրումը կատարուել է Գ.Շղթայակրի յատուկ կարգադրութեամբ, եւ ուրեմն հռչակաւոր հայ Պատրիարքի շնորհների շարքին պէտք է ընդմիջտ աւելացնել նաեւ Ս.Յակոբի ձեռագրաց Մատենադարանի նախատիպի՝ Գրքատան հիմնադրումը:*

15-րդ դարի գրական անցուդարձերից յիշեմք Գրիգոր Արեւիշեցու երեքամեայ դասաւանդումը Երուսաղէմի հայ ժառանգաւորներին, Յովհաննէս պատրիարքի (1479) հրամանով (այս մասին յիշատակումը պահպանուել է ՁՍՅ 352-ում):

1483-ին ուխտաւորութեամբ Երուսաղէմ է այցելում Նիկողայոս Եպս. Աղբերմանցին եւ գրի առնում Ս.Տեղեաց բոլոր ուխտատեղիները: Պատմական այդ վաւերագիրն առաջին անգամ հրատարակեց Ղեւոնդ Ալիշանը Սնաստա վարդապետի յայտնի «Վասն վանօրէից որ ի Ս.Քաղաքս յԵրուսաղէմ» գրքում՝ հետ մէկտեղ:

15-րդ դարի բազմաթիւ ձեռագրեր յիշատակումներ ունեն Ս.Փրկիչ վանքի մասին: ՁՍՅ թիւ 27 ձեռագրի գրիչ Մարգարէ Արեւան գրում է. «Արդ եղեւ գրաւ գրչութեան այսմ Աստուածաշունչ մատենի... ի հռչակաւոր Ար. Մայրաքաղաքս Երուսաղէմ, ընդ հովանեաւ հրաշափառ ամենափրկիչ Ար. Կաթողիկէիս, վերաձայնելոյ Ար. Փրկիչ, որ է վէմ կափարիչ Ար. Գերեզմանին Քի.: Յիշեցէ... եւ զՏէր Մարտիրոս Եպիսկոպոսն Պուրսացի, որ աշխատեցաւ եւ ծաղկեց զգիրքս»: Մէկ այլ էջին՝ «Եղաք զԱյսմաւորէս ի սբ. քաղաքս Երուսաղէմ, ի վանքս Ար. Փրկչիս, ընդ հովանեաւ սբ. կափարիչ վէմիս, եւ չունի իշխանութիւն եւ հրաման ոչ առաջնորդի եւ գործաւորի հանել ի դրանէ եկեղեցոյս, ոչ ծախել եւ ոչ գրաւել. եւ եթէ ոչ լսէ՝ գնաւոյն եւ ծախաւոյն պատժի ի Ար. Փրկչէն»:

Յիշատակման արժանի ձեռագրերից է 1455թ. Ս.Սարայ վանքում գրուած Աւետարանը: Նրա յիշատակարանը վկայում է յունական Ս.Սարայ վանքի մէջ հայկական միաբանութեան գոյութիւնը կամ առնուազն միաբանների առկայութիւնը. «Գրեցաւ սա ձեռամբ յոգնամեղ եւ սուտ անուն սարկաւագի, ի լաւ եւ յընտիր օրինակէ, ի սահմանս սուրբ քաղաքիս Երուսաղէմի հռչակաւոր անապատս եւ վանս Սրբոյն Սարայի ընդ հովանեաւ սրբոց անդ են հանգուցեալ: ...Դարձեալ աղաչեմ զձեզ յիշեցիք զհոգեւոր եղբայրն իմ զՅովհաննէս որ զթուղթն կոկեաց եւ զՄարկոս միայնակեացն եւ զմիաբանս Ար. Փրկչիս»: Այդ մասին վկայութիւն ունի նաեւ Հաննէ պատմիչը. «Եւ ազգս մեր ունին ի սմա մասն մի վիճակ»⁴:

* * *

Ստորեւ ներկայացնում ենք ցանկը Երուսաղէմում եւ մասնաւորաբար Ս.Փրկիչում 15-րդ դարում գրուած այն ձեռագրերի, որ պահպանուել ու հասել են մինչեւ մեր օրերը եւ յայտնի են բանասիրութեանը: Մեր կազմած ցանկն ընդգրկում է այդպիսի 49 ձեռագրերի մասին համառօտ տեղեկութիւններ, որոնցից 11-ը ներկայիս պահպանուում են Ս.Յակոբի ձեռագրատանը, իսկ 14-ը՝ Երեւանի Մատենադարանում:

⁴ Հաննէ վրդ., Գիրք Պատմութեան Ս.Երուսաղէմի, Կ.Պոլիս, 1782, էջ 279: Նաեւ՝ Յիշատակարաններ ժեղգրի, Բ, թիւ 86:

				Վարդան Արեղայիցս: Յիշեցե՛ք գեղիսաբեղ հաւատաւորն, որ յոյժ երախտաւոր է մեզ ի սուրբ քաղաքս Երուսաղէմ»: Յիշտկ. ժն դարի, Ա, բիւ 396:
16	1432	Ս.Փրկիչ	Գանձարան	Գրիչ Տիրատուր Արեղայ, Յովհաննէս Արեղայի խնդրանքով: Ձեռ. Եր. Մատ. 8242:
17	1432	Ս.Յար.	Գ.Տարեւացի Մեկնութիւն Սաղմոսաց	Գրիչ Յակոբ Արղ. Բերկրեցի, ծաղկող՝ Մելիսէր Արեղայ: Ձեռ. Եր. Մատ. 1125:
18	1433	Ս.Փրկիչ	Ճաշոց	Գրիչ Տիրատուր Արեղայ: ՉՅՅ 3232:
19	1439	Ս.Յար.	Յայտաւորք	Գրիչ Սարգիս Արղ. Մելիքենց Երուսաղէմի Մարտիրոս Պատրիարքի պատուէրով: ՉՅՅ 75:
20	1439	Ս.Յար.	Աւետարան	Գրիչ Սարգիս Արղ. Մելիքենց, Թուրվանայ անունով ապաշխարողի խնդրանքով: Մաղկողը եւ կազմողն է Գրիգոր Էլմէլիքենց Արծկեցի՝ Ս.Հրեշտակապետաց վանքի մէջ: Ձեռ. Անկիւրիոյ 312:
21	1439	Ս.Յար.	Ճաշոց	Գրիչ Սարգիս Արղ. Մելիքենց: Ձեռ. Ղալաթիոյ՝ բիւ 38:
22	1439	Ս.Յար.	Յայտաւորք	Գրիչ եւ ծաղկող Գրիգոր Էլմէլիքենց Արծկեցի (գրչութեանը մասնակցել են նաեւ Երեմիա եւ Սարգիս գրիչները): Պատուիրատու՝ Երուսաղէմի Մարտիրոս եպիսկոպոս: ՉՅՅ 75:
23	1440 ^a	Երուսաղէմ	Աղօթամատոյց	Գրիչ Սարգիս, կազմող Արքահամ: Այժմ ի վննետիկ:
24	1441	Ս.Հրեշտակապետաց	Յայտաւորք	Գրիչ եւ ծաղկող Գր. Էլմէլիքենց Արծկեցի, Գրիգոր Կրօնաւորի փափագով: Յիշտկ. ժն դարի, Ա, բիւ 597:
25	1441	Ս.Հրշտկ.	Աւետարան	Գրիչ եւ ծաղկող Գր. Էլմէլիքենց Արծկեցի, ստացող Ներսէս Կրօնաւոր Բահանայ: Ձեռ. Անթիլիասի բիւ 84:
26	1449	Ս.Փրկիչ	Գանձարան	Գրիչ Թաղէս Կրօնաւոր, կազմող Յովհաննէս Կրօնաւոր: Նուիրուել է Ս.Հրեշտակապետացին: Սիոն, 1927, էջ 369-72, Յիշտկ. ժն դարի, Գ, բիւ 557:
27	1449	Ս.Յակոբ	Յիսուս Որդի	Գրիչ Թաղէս Կրօնաւոր, ծաղկող Յովհաննէս, Յովհաննէս կուսակրօն Բահանայի խնդրանքով: Ձեռ. Եր. Մատ. 5297:
28	1454 ^a	Երուսաղէմ	Գանձարան	Գրիչ Ներսէս Երեց: Նօտարք, էջ 18-19:
29	1454	Ս.Յակոբ	Յովհաննէս Աւետարան	Գրիչ Սիմէոն Վարդապետ, Յովհաննէս Տաիլ եպիսկոպոսի համար. «Գրեցաւ ի խնդրոյ... հոգեւոր եղբարս մերոյ Յովհաննէս եպիսկոպոսին, որ մականուն Տաիլ կոչի»: Ձեռ. Եր. Մատ. 9323:
30	1455	Ս.Սարայ վանք	Աւետարան	Գրիչ Թաղէս Սարկաւագ, բուրբը կողող Յովհաննէս: Յիշտկ. ժն դարի, Բ, բիւ 86:
31	1457	Ս.Յակոբ	Գանձարան	Գրիչ եւ ծաղկող Տէր Սարգիս: Յշտկ. «Գրեցաւ սա... ընդ հովանեաւ Սր. եկեղեցոյս, որ է հանգստարան Սր. գլխոյն Յակոբայ»: Ձեռ. Հալէպի 165: Ունի բոլորագիր սկզբնատառք, լուսանցազարդ 85 հատ, խորան 1 հատ:
32	1462	Ս.Փրկիչ	Աւետարան	Գրիչ եւ ծաղկող Հայրապետ եպիսկոպոս, Իկոնի՝ անուն ապաշխարողի համար: Յիշտկ. ժն դարի, Գ, բիւ 593:
33	1463	Ս.Փրկիչ	Յայտաւորք	Գրիչ Մարգարէ Արեղայ, ծաղկող Մարտիրոս Եպս. Պրուսացի, որ յետոյ Պատրիարք դարձաւ, ստացողք Առաքել, Արքահամ եւ Մարգարէ կրօնաւորք: ՉՅՅ 27:
34	1464	Երուսաղէմ	Աւետարան	Գրիչ եւ ծաղկող Մարտիրոս Եպս. Պրուսացի, գրչութիւնը սկսել է 1458-ին: ՉՅՅ 2567, գտնուում է Ս.Յակոբի Գանձատանը:
35	1465	Ս.Յակոբ	Աւետարան	Գրիչ Թորոս Արեղայ: Յիշտկ. ժն դարի, Բ, բիւ 298:
36	1466	Ս.Հրշտկ.	Աղօթագիրք	Գրիչ Մանուէլ, ընդօրինակել է ձեռագրի մի մասը, իսկ միւս մասը՝ Սարգիս Գրիչ: Յշտկ. «Արղ գրեցաւ սա ի սուրբ եւ աստուածակոյ քաղաքս Երուսաղէմ, ընդ հովանեաւ Սր. Հրեշտակապետաց Գաբրիէլի եւ Միքայէլի եւ անհայն զարացն, որ է տեղիք չարարանաց Փրկչին»: ՉՅՅ

				մենայն գաւրացն, որ է տեղի՛ շարչարանաց Փրկչին»։ ՉՅՅ 1662:
37.	1467	Ս.Փրկիչ	Յիսուս Որդի	Գրիչ Սողոմոն Արեղայ, Յովհաննէս Միակէցի խնդրանքով: Չեռ. եր. Մատ. 6042:
38.	1468	Ս.Փրկիչ	Մաշտոց	Գրիչ Աստուածատուր Արեղայ Տրապիզոնցի, Առաքել Արեղայի խնդրանքով: Թորոս Աղբար, Բ, էջ 465:
39.	1469	Ս.Հրշտկ.	Աղօթագիրք	Գրիչ Սարգիս, Լեոնակողման Վանքի Վանահայր Արքայի խնդրանքով: ՉՅՅ 1662:
40.	1473	Երուսա- ղէմ Ս.Աստուած ածին	Ոսկեփորիկ	Գրիչ Ըղբասակէս Քահանայ (մասամբ), շարունակողն է Աւետիք Եպիսկոպոս՝ Երուսաղէմից ոչ հեռու Ս.Աստուածածին վանքի մէջ. «Երուսաղէմ Ս.Քաղաքի ի վանս Ս.Աստուածածնի մերձ առ դրունս Բեթլահէմի»։ Չեռ. Վիեննայի Մատ. 146:
41.	1475	Ս.Փրկիչ	Աւետարան	Գրիչ Սողոմոն Արեղայ, նկարող եւ կազմող Յովհաննէս, Միսիբար Արեղայ Տեղադրեցի խնդրանքով: ՉՅՅ 1943:
42.	1476	Ս.Փրկիչ	Շարակնոց	Գրիչ Սողոմոն Արեղայ, Մարիսարունի խնդրանքով՝ «Ի վայելումն եղբարորդույն իւրոյ Տէր Յուսիկ կրանաւորին»։ Չեռ. էջմածնի 222:
43.	1476	Ս.Յակոբ	Ժողովածու	Գրիչ Կարապետ Կրօնաւոր: Չեռ. եր. Մատ. 2335:
44.	1478	Ս.Յակոբ	Շարական	Գրիչ Նիկողայոս Կրօնաւոր Պոնտացի, ընդօրինակումը սկսել է Ս.Յակոբում, սակայն աւարտել է այլ վանքերում: ՉՅՅ 1620:
45.	1479	Ս.Փրկիչ	Աղօթամատոյց	Գրիչ Գրիգոր Կրօնաւոր: Չեռ.-ը ժամանակին գտնուելիս է եղել Պարտիզակի եկեղեցում: Յիշտկ. Ժե դարի, Բ, թիւ 560:
46.	1485	Ս.Յակոբ	Աւետարան	Գրիչ Սիմէոն: Յիշտկ. Ժե դարի, Գ, թիւ 92:
47.	1485	Ս.Յակոբ	Աւետարան	Գրիչ Աւետիք Արեղայ Հաղբատեցի, ստացող Պարոն Վարդան որդի Ոսկեվանքի: Յիշտկ. «Արդ գրեցաւ առ ի Ար. քաղաքն Երուսաղէմ, ի դուռն Ար. Յակոբայ: Ի հայրապետութեան Տր. Մկրտչի արհիեպս.ի..., ի բուականիս հայոց ՁԼԴ (1485)»։ Աղանունի, Միաբանք..., էջ 40:
48.	1490	Ս.Յակոբ	Ժողովածու	Գրիչ եւ ստացող Զաքարիա: Չեռ. եր. Մատ. 1137:
49.	1497	Ս.Յակոբ	Գանձարան	Գրիչ Վրթանէս Արեղայ Արեւելցի, Ստեփանոս որդի Երէցի խնդրանքով, ստացող Տէր Աւագ Քահանայ: Յիշտկ. «Արդ գրեցաւ ի քաղաքս Ար. Նէմս, ընդ հովանեաւ Ար. Յակոբիս եւ այլ Ար. Տնարինականացս Քրիստոսի»։ Սիոն, 1928, էջ 273: Չեռ. Հալէպի 71: Ունի շատ լուսանցազարդեր, գարդարուն սկզբնատուներ եւ խորան 1 հատ:

Նորայր Պօղոսեան
Բանասիրական գիտ. թեկնածու